

SAVA U SRCU, ZAŠTO JE NE POKAZATI SVIMA?

Mijo Vojković je obrtnik iz Novske, servisira male strojeve i, kad smo pogledali u njegovu radionicu, uistinu ne oskudijeva poslom, ali kad god uhvati vremena, radi minijature ili ponekad i originalne stare ribarske alate Posavine. Ne samo da alate izrađuje, nego je uvijek spreman i demonstrirati, pokazati kako se njima služi.

Jedino što je isključeno kao motiv jest materijalna korist, kaže Mijo. Ne, sigurno ne, u startu mora biti jasno. To se ne radi da se okoristi ili nešto. To mora biti ljubav.

I trošak. A korist? Ni pokrivanje, a kamoli neka korist!

Ipak, Mijo u tom svom „poslu“ nije sam. Neki ga ipak prate.

Ne, ne mogu reći da sam sam.

Postoje kontakti s Ministarstvom kulture, Županija me prati. Na žalost, od grada, neću reći ništa, ali tako je kako je.

Riječ dvije o „asortimanu“. Što zapravo izrađuje Mijo Vojković?

Pa, izrađujem i neke normalne alate i te suvenire, koliko stignem.

Tu su vrške, manje i veće, za Savu je bila veća, za Strug manja, zatim sačma, mreža rajterica, špiglerica, sak, to se po barama išlo, oko granja, bubnjić, to je isto lokalno...

I mogao bi tako nabrajati unedogled, jer je iskustvo ogromno. Djed mu je ribario, otac... Radio je dvadesetak godina na brodu, izučio riječni „zanat“ do savršenstva. Veliki mu je san od tradicijskog načina ribarenja načiniti turistički proizvod.

Plan je to sigurno, već odavno nastojim da se to pokrene u turističke svrhe. Jer, turistička agencija je tražila od mene da to gostima pokazujem, međutim od Ministarstva kulture i Parka prirode nemam odgovora već jedno sedam osam mjeseci. Uruđbirao sam zahtjev kao pravna osoba, ne kao fizička. Jer, to je jedna turistička atrakcija svuda u svijetu. Ljudima jer zanimljivo. Zašto ne bih to pokazao svima? I sam bih radio, zaposlio još nekoga, mislim to raditi legalno, dakle i država bi imala koristi. Posavina je živjela od vode i livade, kaže Mijo i njegova je velika želja vratiti bar turistički dio na vodu, za što sada još nema uvjete, ali ne odbacujte ga olako. Mijo Vojković ne odustaje lako i ono čime se on zabavi prima strasno k srcu, „ne da se sprdati“ s time, kako sam kaže, dakle i njegova će zamisao sigurno jednom zaživjeti.

